

Som også vi forlader

Graham Greenes roman "Magten og æren" foregår i en stat, hvor styret efter en forfølgelse er godt på vej til at have udryddet landets kirke.

Præsterne er enten flygtede eller skudt. Der er kun én præst tilbage i landet, og nu jager politiet ham i de store skove. Der er udsat en belønning for hans pågribelse. Under sin flugt møder præsten en halvblods indianer, der følger efter ham og klæber til ham. Præsten prøver at ryste ham af sig, for han er klar over, at indianeren vil forråde ham for dusørens skyld. Det er Judas, der følger med ham på vejen.

Undervejs bliver indianeren syg af feber. I den situation ville det jo være let for præsten at slippe af med ham, bare ved at ride fra ham. Men præsten stiger af sit muldyr og siger til indianeren: Sæt dig op, jeg går lidt.

Indianeren hang slapt på muldyret og pustede sin dårlige ånde ind i præstens ansigt. Og ville forråde ham. Da tænkte præsten, at dengang han før i tiden underviste børn i religion, havde de sommetider spurgt: hvordan er Gud? Og da havde præsten prøvet at give et svar, de kunne forstå, ved at sige, at Gud var som deres far eller mor.

Men i centrum af hans egen tro stod altid det uafviselige mysterium: at vi mennesker er skabt i Guds billede. Gud var faderen eller moderen, men Han var også politisoldaten, forbryderen, præsten, dommeren og den sindssyge. Det var Guds billede, der nu hang og blev rystet op og ned på ryggen af muldyret med de gule tænder stikkende ud over underlæben.

Og præsten sagde til indianeren:

Går det bedre nu? Du er ikke så kold, vel? Eller så varm. Og han lagde med en slags ømhed, som han måtte tvinge sig til, armen om skulderen på Guds billede.

Fortalt af Erik Ågård